

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/112/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010535
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1619010535.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou v trestnej veci obžalovaného X. L. a spol., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 20. septembra 2021 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaní

X. L., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom Y. Z. XXX,

Y. L., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H. Z. XXX,

sa uznávajú za vinných, že

obvinení X. L. a Y. L. po vzájomnej dohode dňa 16.07.2019 v čase okolo 22.00 h, potom, čo zo súkromného telefónneho čísla objednala L. D. 3 ks pizze z pizzerie Dante, sídliacej na adrese Závod, Sokolská 80, ktoré podľa požiadavky objednávateľky mal rozvozca pizzerie - poškodený H. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, zaviesť pred kultúrny dom v obci Malé Leváre, kde poškodeného už čakali X. L. a Y. L., ktorí požiadali poškodeného, aby ich odviezol na presne neurčené miesto pred dom, kam ho budú navigovať, kde poškodenému mala za dovoz pizze zaplatiť objednávateľka L. D., ich požiadavke poškodený vyhovel, následne obvinení X. L. a Y. L. nasadli k poškodenému do osobného motorového vozidla zn. Y. O., modrej farby, ev.č. H a poškodeného navigovali na poľnú cestu pri futbalovom štadióne v obci Malé Leváre na súradniciach S 48°30'12.8" a V 16°57'52.0" mu povedali, aby zastavil, následne obvinený Y. L. vytiahol na poškodeného kuchynský nôž s dĺžkou čepele 20 cm, ktorý mu priložil k pravému lícu a obvinený X. L. sa spýtal poškodeného, či nemá vydať z 50,-- Eur bankovky, poškodený vytiahol sumu 35,-- Eur, ktoré obvinený X. L. vytrhol poškodenému z ruky a následne pod hrozbou dobitia obvinený X. L. žiadal od poškodeného všetky peniaze, pričom zobral poškodenému z ruky peňaženku s obsahom finančnej hotovosti spolu so 7 ks stravných lístkov, po tomto obvinený X. L. povedal poškodenému, že keď to na nich povie, tak si ho nájdu doma a niečo mu spravia, pričom počas celej doby mal poškodený priložený pri líci kuchynský nôž, ktorý držal v ruke obvinený Y. L., následne obaja obvinení vystúpili z vozidla a keď poškodený išiel preč, kričali na neho, aby počkal na mieste, čo poškodený neuposlúchol a odišiel, týmto konaním poškodenému H. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX spôsobili škodu vo výške 2,-- Eur na odcudzenej hotovosti a 9,93 Eur na odcudzených 4 ks stravných lístkoch, spolu 11,93 Eur a poškodenej spoločnosti DEPEST s.r.o. IČO: 47 013 036, so sídlom Závod, Sokolská 212, spôsobili škodu vo výške 325,50 Eur na odcudzenej hotovosti vrátane nezaplatennej pizze a 5,-- Eur na odcudzených stravných lístkoch, spolu 330,50 Eur,

t e d a

Obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní po poučení o svojich právach a povinnostiach urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (zákona č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov; ďalej len Trestný poriadok), že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaných súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku, zisťoval či obžalovaní :

c) rozumejú, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa im kladú za vinu, na čo obžalovaní odpovedali:

Áno.

d) boli ako obžalovaní poučení o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či im bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohli radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaní odpovedali:

Áno.

f) rozumejú právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, na čo obžalovaní odpovedali:

Áno.

g) boli oboznámení s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy im kladené za vinu, na čo obžalovaní odpovedali :

Áno.

h) sa dobrovoľne priznali a uznali vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalovaní odpovedali:

Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaných o uznaní viny a ich kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku prijal toto vyhlásenie obžalovaných o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku, sa nevykoná.

Súd preto uznal obžalovaných za vinných zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom k prijatiu vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu.

Súd vykonal dokazovanie odpisom z registra trestov na obžalovaných, výpisom z evidencie priestupkov na obžalovaných, pripojeným spisom OS Malacky sp. Zn. 1T/90/2020, Trestným rozkazom OS Malacky sp. zn. 1T/56/2021.

Pokiaľ sa druhu a výmery trestu týka, tak Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny života súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli. V zmysle zásady legality trestu je možné uložiť len taký druh trestu a len v takej výmery, v ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom trestné sadzby za jednotlivé trestné činy sú ustanovené v osobitnej časti Trestného zákona. Súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a zároveň má trest postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Obžalovaný X. L.

Z hľadiska posúdenia osoby páchatela, jeho osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený. Z odpisu registra trestov vyplýva,

že obžalovaný bol dosiaľ päťkrát súdne trestaný prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Z Trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/90/2020 zo dňa 21.12.2020, právoplatný dňa 19.01.2021, súd zistil, že obžalovaný bol odsúdený za skutok v bode 1) citovaného trestného rozkazu (spáchaný 16.02.2020) k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v trestnom rozkaze OS Malacky sp. zn. 0T/37/2020, ako aj výrok o treste uložený v trestnom rozkaze OS Malacky sp. zn. 7T/2/2020. Za skutok v bode 2) obžaloby sp. zn. 1T/90/20 (spáchaný dňa 16.05.2020) bol obžalovanému uložený samostatný súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v trestnom rozkaze OS Malacky sp. zn. 0T/48/2020.

Obžalovaný má tiež sedem záznamy v registri priestupkov, prevažne na úseku majetku a občianskeho spolunažívania, čo vyplynulo z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov obvineného.

Obžalovaný uviedol, že k spáchaniu skutku úprimne ľutuje, poukázal na skutočnosť, že sa snaží o vlastnú zmenu a chce sa venovať len svojej rodine a práci.

Zo skutku spáchaného obžalovaným ako aj z vyššie uvedeného rozhodnutia je zrejmé, že terajšia trestná činnosť obžalovaného sa teda zbieha s ďalšou trestnou činnosťou obžalovaného, a to s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. Zákona a iné, za čo bol odsúdený za skutok v bode 1) trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/90/2020 zo dňa 21.12.2020, právoplatný dňa 19.01.2021, a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v trestnom rozkaze OS Malacky sp. zn. 0T/37/2020, ako aj výrok o treste uložený v trestnom rozkaze OS Malacky sp. zn. 7T/2/2020.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona Ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. *) Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523117'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523117'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov. Podľa nálezu Ústavného súdu SR č. 428/2012 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='428/2012 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> slová "súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" v texte za bodkočiarkou v § 41 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252341'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Trestného zákona nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky <aspi://module='ASPI'&link='460/1992 Zb.%2523%25C8l.1'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že u obžalovaného prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu. Pri ukladaní trestu musel súd teda vychádzať z viacerých ustanovení Trestného zákona a to jednak všeobecných ustanovení o ukladaní trestu, t.j. §§ 34, 36, 37, 38 Tr. zákona, ako aj o použití ustanovení súhrnného trestu, t.j. § 42 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd ďalej zisťoval aj pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť priznania a ľútosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona. Ďalej súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným OČTK podľa §36 písm. n) Trestného zákona, s ohľadom na prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného. Súd taktiež zohľadnil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. z dôvodu, že obžalovaný už

bol v minulosti za trestný čin odsúdený. U obžalovaného prevažoval teda pomer poľahčujúcich okolností (2 : 1). Keďže súd ukladal súhrnný trest, podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Trestného zákona, tzn. s použitím asperácie, nemohol zarátat' aj priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zákona, keďže by mu bola táto skutočnosť zohľadnená 2 krát, čo je neprípustné. V prípade použitia asperácie sa trest ukladá podľa zákonného ustanovenia obsahujúceho najprísnejšiu trestnú sadzbu spomedzi zbiehajúcej sa trestnej činnosti, kedy sa horná hranica trestnej sadzby zvýši o 1/3. V prípade obžalovaného je najprísnejšia trestná sadzba za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, a to 7 až 12 rokov. U obžalovaného taktiež prevyšoval pomer poľahčujúcich okolností, čím sa znižuje v jeho prípade horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3. Po zohľadnení pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je zrejme, že dolná hranica trestnej sadzby zostala nedotknutá, teda 7 rokov.

Vzhľadom na odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/90/2020 zo dňa 21.12.2020, právoplatný dňa 19.01.2021, súd obžalovanému uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák., nakoľko skutku sa dopustil skôr ako bolo vyhlásené rozhodnutie za skutok v bode 1 vo veci Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/90/2020 zo dňa 21.12.2020, právoplatný dňa 19.01.2021. Súd odsúdil obžalovaného podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, teda podľa najprísnejšieho trestného činu, pričom prihliadnuc na okolnosti trestných činov, osobu páchatel'a i na pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, čo je spodnej hranici trestnej sadzby. Takýto trest podľa názoru súdu zohľadňuje možnosti nápravy páchatel'a a zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie. Uložený trest odňatia slobody bude dostatočnou represiou pre obžalovaného a tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a starostlivejšie zväží následky svojho konania. Výška uloženého trestu je podľa názoru súdu primeraná osobe obžalovaného a jeho pomerom.

Pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Súd zároveň rozhodol podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona o zrušení výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v trvaní 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, uložený mu za skutok v bode 1) trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/90/2020 zo dňa 21.12.2020, právoplatný dňa 19.01.2021 a výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/37/2020 zo dňa 06.05.2020, ako aj výrok o treste uložený v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky sp. zn. 7T/2/2020 zo dňa 01.07.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný Y. L.

Z hľadiska posúdenia osoby páchatel'a, jeho osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný nie je z miesta trvalého bydliska bližšie hodnotený. Z odpisu registra trestov obžalovaného súd zistil, že bol dosiaľ trikrát súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť. Obžalovaný má tiež pätnásť záznamov v registri priestupkov na úseku dopravy, majetku aj proti občianskemu spolunažívaniu, čo vyplynulo z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov obvineného.

Obžalovaný uviedol, že k spáchaniu skutku úprimne ľutuje, poukázal na skutočnosť, že je otcom dvoch maloletých detí.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a jednu priťažujúcu okolnosť, ktoré bolo potrebné zohľadniť. Obžalovaný urobil pred súdom vyhlásenie o vine, k spáchaniu trestného činu sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval, čo mu poľahčilo poľahčujúcu okolnosť priznania a ľútosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona. Ďalej súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným OČTK podľa §36 písm. n) Trestného zákona, s ohľadom na prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného. Súd taktiež zohľadnil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. z dôvodu, že obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. U obžalovaného prevažoval teda pomer poľahčujúcich okolností (2 : 1), čím sa znižuje v jeho prípade horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3. V zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3, pričom základom na zníženie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej

sadzby. t.j. z 12 rokov na 10 rokov a 4 mesiace. Takýmto spôsobom dospel súd k upravenej trestnej sadzbe 7 rokov až 10 rokov a 4 mesiace. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest odňatia slobody kratšieho trvania, v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby a to na samej spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 7 rokov, ktorý bude trestom dostatočným nielen na potrestanie obžalovaného, ale bude aj trestom primeraným o spravodlivým z pohľadu stíhanej trestnej činnosti o aj z pohľadu proporcionality. Súd dodáva, že takto uložený trest je aj v súlade so zásadou, že trest je právnym následkom trestného činu o teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu), že je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Takto uložený trest súčasne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného (retribúcia) a zahŕňa tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadruje jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

Pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol, v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu, vo výkone trestu odňatia slobody a to dokonca opakovane.

Súd v rámci adhézneho konania rozhodoval o riadne a včas uplatnenom nároku poškodených na náhradu škody. Z jednotlivito uplatnených nárokov vyplýva výška, o ktorej nebolo pochybností aj z dôvodu vyhlásenia obžalovaných o vine zo spáchania žalovaného skutku. Na základe uvedeného súd zaviazal obžalovaných spoločne a nerozdielne k náhrade spôsobenej škody tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.